



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXIV. Constantini epistola ad Alexandrum Episcopum, & Arium
presbyterum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΔ.

Κωνσταντίνος ἐπιστολὴν πρὸς Ἀλέξανδρον τὸν Ἐπίσκοπον
καὶ Ἀρίον τὸν πρεσβύτερον.

Νικητὴς Κωνσταντῖνος Ὁ Μέγιστος Ὁ Σεβαστός
Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀρίῳ.

Διπλὴν μοι γεγενηθεὶς πρόφασιν τέτων
ἡ ἐξ ἑγὼ τὴν χρεῖαν ὑπέστην, αὐτὸν ὡς εἰ-
κὸς τὸν τῷ ἐμῷ ἐγγενημάτων βοηθὸν καὶ σω-
τῆρα τῶν ὅλων Θεὸν, ποιῆμαι μάρτυρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΕ.

Ὅτι οὗτος ἡ εἰρήνη ἐμεινέμενα συνήθεος.

Πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἀπάντων τῶν ἐθνῶν περὶ
τὸ θεῖον παρθεσίαν, ὡς μίαν ἐξέως ἰσύσα-
σιν ἐνώσω. δεύτερον δὲ, τὸ τῆς κοινῆς οἰκουμε-
νικῆς σώματος καθάπερ χαλεπῶ τινὶ νοσήματι
πάσχον κακῶς, διαθεώσασθαι περὶ τὴν ἐμὴν
ἀδελφότητα, ἑτέρον μὲν διὰ τὴν ἰδίαν διανοίαν
ὀφθαλμῶς συνελθόντων. ἑτέρον δὲ τῇ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς χειρὸς ἐξουσίᾳ καθ' ἑαυτὴν ἐπειρώ-
μεν. εἰδὼς ὡς εἰ κοινὴν ἀπασιν τοῖς τε Θεοῦ
ἐκπαύσας ἐπ' εὐχαίς ταῖς ἐμαῖς ὁμόνοιαν κα-
ταστήσασιν, καὶ ἡ τῶν δημοσίων περιστάσεων
χρεῖα σωθῆσιν τοῖς ἀπάντων εὐσεβέσι
γνώμας τινὶ μετέβολῃ καρπώσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΖ.

Ὅτι ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζητήσεως διαρτῶσιν αὐτά.

Μαίνας γὰρ δὴ πεθεὶς ἐκ ἀνεκτῆς ἀπάσαν
ἐμὴν Ἀφρικὴν ἐπὶ λαβέσσης, καὶ διὰ τὰς
ἀδελφὰς κεφότητι τὴν τῶν ἐθνῶν ἰρησκέαν εἰς
διαφόρας αἰρέσεις ὁρίσας τελομηκότας, λαύ-
την ἐγὼ τῶν νόθων κατὰ εἶλας βεληθεὶς, εὐδὲ
μὴν ἑτέρων δυνάμεων τὸ πρᾶγμα ἰατρικῶς
ἀν' εὐμενίαν, ἢ εἰ τὸν κοινὸν οἰκουμενικὸν ἐχθρὸν
ἐξελών, ὅς ταῖς ἱεραῖς ὑμῶν συνόδοις τὴν ἀθέ-
μιστον αὐτῶν γνώμην ἀνέστησεν, ἐν ᾧ ὑμῶν
πρὸς τὴν τῶν ἀλλήλων διχονοούντων ὁμό-
νοιαν βοηθῆς διαπορεύομαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΖ.

Ὅτι ἐκ τῆς ἀνατολῆς τὰ ἡγεμονία ἡγεῖται.

Ἐπεὶ δὴ γὰρ ἡ φωτὸς δυνάμις, καὶ ὁ ἱεράς
ἰρησκέας νόμος, ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐνεργείας, οἷον ἐκ τινῶν τῆς ἀνατολῆς πόλ-

A

CAPUT LXIV.

Constantini Epistola ad Alexandrum Episco-
pum, & Arium Presbyterum.

Victor Constantinus Maximus Augustus,
Alexandro & Ario.

Uabus me causis impulsus fuisse
ad earum rerum quas gessi mini-
sterium obeundum, ipse conatum
meorum Adjutor, & Servator omnium,
mihi testis est Deus.

B

CAPUT LXV.

Quod pro pace continuè satagebat.

Nam primum quidem omnium
gentium inolitam de Deo opinio-
nem in unam quasi habitudinem ac for-
mam compingere propositum fuit: de-
inde verò corpus orbis terrarum quasi
gravi quodam morbo tyrannidis op-
pressum, in pristinam valetudinem re-
stituere. Quæ cum mihi instar scopi
proposuisssem, alterum quidem arcano
cogitationis oculo inquirebam: alte-
rum verò bellica vi atque potentia per-
ficere conabar. Quippe intelligebam,
si communem inter omnes Dei cultor-
es concordiam, sic ut mihi in votis erat,
stabilire potuisssem, fore ut Reipubli-
cæ administratio, mutationem piis om-
nium sensibus congruentem nanci-
scretur.

CAPUT LXVI.

Quomodo quæstiones in Africa excitatas
compressit.

Itaque cum intolerabilis quædam in-
saniam totam Africam corripuisset, ob
quosdam qui temeraria levitate reli-
gionem populorum in varias sectas di-
scindere ausi fuerant; hunc ego mor-
bum sedare cupiens, nullum aliud re-
medium ad ejus curationem idoneum
reperiebam, quàm ut communi hoste
generis humani è medio sublato, qui
sacro-sanctis Synodis vestris impiam
suam sententiam ac iussionem oppo-
suerat; quosdam vestrum ad sancien-
dam inter dissidentes concordiam, mi-
nistros atque adjucores mitterem.

CAPUT LXVII.

Quod religio ab Orientis partibus cæperit.

Nam quoniam veri luminis vis, &
lex sacro-sanctæ religionis, Dei
beneficio ex sinu (ut ita dicam) Orientis
O o o